

Становище на Европейския комитет на регионите — Дългосрочна визия за селските райони на ЕС

(2022/C 270/04)

Докладчик: Juan Manuel MORENO BONILLA (ES/ЕНП), председател на Регионалното правителство на автономен регион Андалусия

ПОЛИТИЧЕСКИ ПРЕПОРЪКИ

ЕВРОПЕЙСКИЯТ КОМИТЕТ НА РЕГИОНИТЕ

1. приветства дългосрочната визия като решаваща стъпка към устойчиво развитие на селските райони и реално териториално сближаване в целия ЕС, и изразява съжаление, че публикуването на тази дългосрочна визия идва след приключването на преговорите по общата селскостопанска политика (ОСП) за периода 2021—2027 г., тъй като тази политика би могла да допринесе за изпълнението на тази стратегия, по-специално чрез по-добър финансов баланс между първия и втория стълб на ОСП;
2. във връзка с това изразява съжаление, че при неотдавнашната реформа на ОСП бяха изоставени инструментите за съчетаване на политиката на сближаване и политиките за развитие на селските райони, и по-специално осъжда факта, че не беше осъществена идеята за интегриране на Европейския земеделски фонд за развитие на селските райони (ЕЗФРСР) в Регламента за общоприложимите разпоредби за политиката на сближаване за периода 2021—2027 г.;
3. подчертава необходимостта Конференцията за бъдещето на Европа да вземе предвид населението на селските райони, за да отрази неговите идеи, потребности и потенциал и да гарантира участието му в европейския проект; препоръчва включването на комуникационни и рекламни техники за подобряване на колективния образ на начина на живот в селските райони, за да се подчертаят културните и социалните предимства на живота на село;
4. припомня необходимостта да се гарантира, че взаимополезните връзки между градските и селските райони ще бъдат интегрирани във всички политики на ЕС в съответствие с целите за териториално сближаване, като се оползотворява в максимална степен силната взаимозависимост между селските и градските райони;
5. препоръчва настоящият териториален модел, основан на отношенията между град и регион, да бъде заменен с друг, основан на споделени и балансиращи отношения между селските и градските райони. Този модел трябва да включва механизми за компенсация, за да се даде възможност за взаимни синергии и възстановяване на баланса в селските и градските отношения. Освен това един общ модел на градските и селските райони ще подобри опазването на биологичното разнообразие и ще насърчи биокултурното многообразие в селските райони;
6. изразява съжаление, че насоките за укрепване на подкрепящите действия и финансирането за селските райони на равнището на ЕС ще бъдат изготвени едва за програмния период 2028—2034 г.;
7. подчертава спешната необходимост от формулиране на Европейска програма за селските райони, в която да се определят конкретни предложения за незабавно действие в подкрепа на дългосрочната визия, и препоръчва тези конкретни предложения да бъдат придружени от средства, финансови инструменти и количествени цели, за да се гарантира ефективното прилагане на дългосрочната визия;
8. във връзка с това предлага да се въведе минимално целево заделяне на европейски средства в селските райони за осъществяване на неселскостопански проекти, както в оперативните програми на политиката на сближаване, така и в други европейски програми за пряка намеса („Хоризонт Европа“, Механизма за свързване на Европа или „Творческа Европа“);
9. приветства намерението на Комисията за включване на перспективата за селските райони във всички политики на ЕС. Оценка на териториалното въздействие на съвместните действия на равнището на ЕС са предпоставка за ефективни и целенасочени политики. Във връзка с това Комитетът посочва, че в оценките на въздействието трябва да се вземат предвид и биологичното разнообразие и биокултурните характеристики;

10. подчертава, че трябва да се гарантира достатъчно финансиране за осъществяването на визията за селските райони на ЕС. Политиката на ЕС за селските райони следва да бъде интегрирана във възможно най-голяма степен в политиката на сближаване, за да се създаде съгласувана политика за развитие. Развитието на селските райони обхваща не само селското стопанство, но и други промишлени сектори, поради което финансирането следва да не се ограничава само до Европейския земеделски фонд за развитие на селските райони. Специфичните местни условия и потребности следва да бъдат отправна точка за европейската политика за селските райони, също както при политиката на сближаване;
11. призовава държавите членки и МРВ да прилагат подход за проверка на въздействието върху селските райони (rural proofing) по отношение на своите стратегии и инвестиции през текущия програмен период 2021—2027 г. за ОСП и Кохезионния фонд и националните планове за възстановяване и устойчивост;
12. подчертава, че бързото и икономически ефективно развитие на енергията от възобновяеми източници и нейната инфраструктура и технологии, изисквано от Зеления пакт, може да се осъществи единствено в селските райони и заедно с тях. При това следва да се обърне внимание на ограниченията на енергийните мрежи и съхранението на енергия, включително в трансграничен контекст. Капацитетът на мрежата за високо напрежение (на някои места) достига лимита си и са необходими инвестиции, за да се гарантира непрекъснат пренос на енергия от възобновяеми източници. За тази цел е от съществено значение селските райони да участват в икономическия улес;
13. припомня значението на диалога между всички страни, участващи в бъдещето на селските райони, от различните равнища на управление и администрация до основните икономически сектори, предприятията, гражданите или академичните среди; инициативи като форуми, съвети или кръгли маси с участието на всички участници са отличен инструмент за обсъждане на основните предизвикателства пред селските райони и търсене на решения, които отчитат мнението на всички заинтересовани страни;
14. потвърждава ангажимента на КР да работи с Европейската комисия за стартирането на Пакта за селските райони тази година и да разработи модел на управление, който да позволява на всички заинтересовани страни успешно да прилагат дългосрочната визия; отново заявява, че участието на местните и регионалните участници в тази управленска структура ще бъде от ключово значение за адаптирането на действията към изискванията и потребностите на селските райони, по-специално по отношение на тези, които са обезлюдени или изложени на демографски риск;
15. счита, че областите с най-голямо стратегическо значение, които следва да придават съдържание на местното и регионалното сътрудничество в рамките на Пакта за селските райони, следва да бъдат биоикономиката и по-специално селското стопанство, основано на принципите на екологосъобразност, регионалните производствени системи, мобилността, цифровата свързаност, социалната и културната жизнеспособност, както и иновациите в социалните услуги от общ интерес и енергията от възобновяеми източници, като се има предвид техният потенциал за ограничаване на обезлюдяването и създаване на социални и икономически възможности, свързани със Зеления пакт; счита, че селските райони са в състояние активно да стимулират необходимия устойчив екологичен преход в Европа;
16. счита, че е необходим допълнителен напредък в оценката на екосистемните услуги, предоставяни от природата (вода, хранителни вещества, водоносни хоризонти, регулиране на температурата, биологично разнообразие и т.н.), ползите от които биха могли да бъдат насочени отчасти към селските общини в подкрепа на организацията и развитието на тяхната територия;
17. настоятелно призовава Комисията да улесни публичното финансиране за селските райони в допълнение към частните инициативи, когато предоставянето на обществени блага не е икономически жизнеспособно, и да разгледа възможността за отпускане на държавни помощи и данъчни стимули, когато това е целесъобразно;
18. припомня, че в съобщението се признава специфичният статут на най-отдалечените региони, както е определен в член 349 от ДФЕС, както и необходимостта от предоставяне на услуги от общ интерес в селските райони на най-отдалечените региони с качество, сравнимо с това на градските райони;
19. привлича вниманието към особените предизвикателства, пред които са изправени селските райони, засегнати от структурна промяна или процеси на трансформация, необходими за екологичния преход, като например в производството на електроенергия или в автомобилната промишленост; тук се причисляват и селските туристически региони, които трябва да се справят с променените модели на пътуване в резултат от пандемията от COVID-19 и изменението на климата;
20. предлага да бъдат разработени критерии, референтни показатели и прозрачни цели за наблюдение на въздействието на действията и постигнатия напредък в осъществяването на визията;

21. накрая настоятелно призовава да се въведат специални подходящи показатели за селските райони, например по отношение на процента от населението, който има достъп до обществени услуги в областта на колективния транспорт, цифровите технологии, заетостта, здравеопазването или културата, в контекста на европейския семестър, за да се гарантира, че визията за бъдещето на селските райони в ЕС, по-конкретно в слабо населените райони, ще бъде част от всички инструменти на ЕС за периодичен икономически преглед на целите и задачите;
22. подчертава, че за да бъде успешна, програмата за селските райони не може да се основава на универсален подход за всички; поради това счита, че са необходими точна категоризация на териториите и признаване на местните особености, подкрепени от прозрачни и обективни параметри и показатели, които придават реална стойност на развитието на селските райони;
23. припомня, че сред целите на Регламент (ЕС) 2021/1058 на Европейския парламент и на Съвета от 24 юни 2021 година относно Европейския фонд за регионално развитие и относно Кохезионния фонд⁽¹⁾ е подкрепата за градските и селските райони с неблагоприятни географски или демографски условия. Също така в регламента се предвижда държавите членки да предоставят финансова подкрепа от ЕС за проекти, насърчаващи екологично устойчиво и социално приобщаващо икономическо развитие в съответните региони;
24. във връзка с това припомня, че следва да се предоставя специална подкрепа на регионите от ниво 3 по NUTS или на много слабо населените региони, или със средно намаление на населението с над 1 % в периода между 2007 г. и 2017 г.;
25. призовава Европейската комисия, съгласувано с държавите членки и местните и регионалните власти, да гарантира, че инициативата за дългосрочна визия за селските райони включва практически решения и средства за подкрепа за справяне с демографските промени в селските райони, и отново подчертава необходимостта от прилагане на интегрирани проекти, основани на оперативните програми на политиката на сближаване, националните стратегически планове на общата селскостопанска политика и инструментите на националните стратегически планове за възстановяване. Не на последно място в проектите за Европейско териториално сътрудничество (Interreg) се разработват най-добри трансгранични практики за създаване на иновативни подходи и пилотни проекти за интегрираното териториално развитие на градските и селските функционални райони;
26. призовава за по-прости правила за прилагане на европейските фондове и държавните помощи в селските райони, за подобряване на начина, по който те се съчетават, и за преминаване към модел с финансиране от няколко фонда, който да гарантира интегрирането на селските райони във всички политики;
27. счита, че насоките, които ще бъдат публикувани от Комисията в нейния доклад през 2024 г. за подобряване на подкрепата и финансирането за селските райони, следва да обхващат по-дълъг програмен период и да не се ограничават до рамката 2028—2034 г.;
28. насочва вниманието на Комисията към необходимостта при изготвянето на стратегията за бъдещето на селските райони да се включат системни методологии, които да осигуряват систематични, а не частични или линейни визии за развитие;
29. отбелязва, че е важно да се направи цялостен изходен анализ на проблемите на селските райони и въз основа на него да се определят областите за действие в бъдещия план. Във връзка с това счита, че сред икономическите проблеми, анализирани във визията, липсват и следва да бъдат добавени и други, като външната конкуренция, нестабилността на цените или разпределението на брутната добавена стойност между различните участници във веригата на производство и продажба от селскостопанския и хранително-вкусовия сектор;
30. счита, че що се отнася до възможностите, се говори недостатъчно и само индиректно за сектори, като устойчивия селски туризъм или развлекателните и културните дейности, които несъмнено имат много важна роля за изграждането на диверсифицирана, силна и устойчива селска икономика. Съществуват множество потенциални допълнителни дейности, свързани със селските райони извън селскостопанския сектор, като велосипеден туризъм, лов, пешеходен туризъм, гъбарство, уелнес туризъм, гастрономия, творчески прояви в местните общности или артистични ателиета и изложбени центрове, и др.;
31. би искал да подчертае значението на доброто и балансирано икономическо развитие с акцент върху новите бизнес модели. Някои части на селските райони, по-специално в граничните райони, където се наблюдава спад на населението и обезлюдяване, са все по-уязвими по отношение на дестабилизиращи престъпни дейности. Това води до размиване на стандартите, намалява чувството за сигурност и снижава качеството на живот;

⁽¹⁾ ОВ L 231, 30.6.2021 г., стр. 60.

32. припомня във връзка с това, че бъдещето на селските райони зависи от запържането и привличането на млади хора, които решават да развият своя житейски проект в селските райони. Ето защо при търсенето на решения на предизвикателствата, пред които са изправени селските райони, е от съществено значение да се включат активно младите хора, да се улесни провеждането на форуми за обмен на идеи и да се подкрепят младежките инициативи в селските райони;
33. подчертава, че в настоящия контекст, предвид застаряването на населението, е необходимо спешно да се развие икономика от основни услуги, която да гарантира всеобщ достъп до всички стоки и услуги в селските райони, със специален акцент върху възрастните хора; приветства също така Европейската година на младежта през 2022 г. като шанс да се предостави подкрепа и възможност на младите хора в селските райони да станат активни граждани и участници в положителна промяна;
34. настоятелно призовава Комисията да разгледа в своите предложения в тази област приноса, който системите за разпределено предоставяне на услуги могат да имат в сектори като детски градини, центрове за грижи за възрастни хора, училища и следучилищни занимални, търговски обекти или социални и здравни грижи (област, в която технологии като телемедицината и грижите от разстояние могат да дадат ключов принос), и във връзка с това насърчава Европейската комисия да определи минимални количествени цели за държавите членки, за да се повиши достъпността на услугите като цяло и конкретно на основните обществени услуги в селските райони;
35. подчертава необходимостта от включване на всички данни за механизмите, както социални, така и здравни и социално-здравни, в предложени хармонизиран подход към използването на геопространствени информационни системи, както и необходимостта от засилване на оперативната съвместимост на системата за социални услуги и на тази система с други системи за социална закрила;
36. отбелязва също, че е важно да се включат показатели за лесния достъп до социалните услуги за грижи и до услуги по места в областта на социалната закрила;
37. подчертава значението на извличането на максимална полза от взаимозависимостта между селските и градските райони в контекста на териториалната справедливост. Междубошинските инвестиции следва да облагодетелстват всички местни и регионални власти, така че в най-добрия случай градските и селските райони да се възползват от тях в еднаква степен;
38. настоятелно призовава този положителен ефект да бъде отразен в достатъчна степен в оценките на инвестициите на глава от населението по видове региони (градски, междинни, селски) и поради това настоява за преразглеждане на механизмите за изготвяне на показатели за печалбата за такива инвестиции, като се обърне специално внимание на малките градове и села в селските райони;
39. подчертава, че производството на енергия от възобновяеми източници е възможност за селските райони да се борят с енергийната бедност и да генерират енергийна независимост във функционалните райони (включително в селските и градските райони под тяхно влияние). Подчертава също така, че съоръженията за производство на енергия от възобновяеми източници могат да бъдат по-добре приети, ако част от приходите от тях остават в рамките на селските общности;
40. предлага да се разгледат, по целесъобразност, възможностите за насърчаване на връщането на икономическите дейности, благодарение на което могат да се създадат синергии между селското стопанство, производството и търговията в селските райони, като по този начин се спомага за укрепването на местната икономика чрез създаване на работни места и намаляване на безработицата;
41. подчертава значението на рамката, предлагана от визията за развитието на физическата инфраструктура, за да се подобри свързаността на селските райони и да се улесни тяхното социално-икономическо съживяване, и предлага в нея да бъдат включени програмите за градовете;
42. отново подчертава значението на подобряването на транспортните връзки с крайградските и селските райони главно чрез регионалните власти и техните оперативни програми, за да се гарантират координирани, ефективни и ефикасни действия. За тази цел стратегиите за градския транспорт⁽²⁾ следва да бъдат напълно съгласувани със селските и крайградските райони;
43. подчертава, че наличието на търговски площи играе важна роля за доброто и устойчиво развитие на регионалната икономика и за създаването или разширяването на предприятия в селските райони; това се отнася в особена степен за регионите в процес на структурни промени; местните власти се нуждаят от подкрепа за проактивното идентифициране, определяне или промяна на предназначението на подходящите площи; често в такива случаи проблеми предизвикват обхватът на услугите по планиране и разходите, свързани с тях;
44. посочва, че следва да се обърне специално внимание на инфраструктурата и трансграничното сътрудничество в граничните селски райони; подчертава необходимостта от подобряване на инфраструктурната система и услугите за обществен транспорт в селските райони, като се гарантира разработването на устойчиви решения за мобилност, които намаляват времето за пътуване и броя на прекачванията между градските и крайградските и селските райони;

(²) COM(2021) 811, Съобщение на Европейската комисия до Съвета и Европейския парламент относно „Нова рамка на ЕС за градска мобилност“.

45. подчертава, че основната цел на политиката за териториално устройство и транспорт трябва да бъде осигуряването на максимални възможности за посрещане на потребностите при минимални транспортни нужди и за целта е важно тя да бъде рационализирана;
46. препоръчва в решенията за мултимодална мобилност да се вземе предвид и приносът на моделите за мобилност като услуга (MaaS), за да се осъществи преход към по-устойчива физическа свързаност от енергийна и климатична гледна точка; например услугите по заявка и споделената мобилност, свързваща селските общности с транспортните възли, по-специално автобусните и железопътните гари, могат да стимулират използването на устойчив транспорт;
47. изразява съгласие с Комисията, че цифровизацията играе ключова роля за развитието на селските райони, като им дава възможност да използват иновативни решения, за да подобрят своята устойчивост и да оползотворят своя потенциал; призовава да се обърне специално внимание на насърчаването на рамки за допълване на публичните действия с частно финансиране за цифровата инфраструктура, която, макар и недостатъчно конкурентоспособна от гледна точка на частните инвестиции, все пак е силно конкурентна от социална и териториална гледна точка. Широколюлентовият достъп е от жизненоважно значение за осигуряването на достъп на селските райони до различни услуги и за решаването на проблемите в резултат на цифровото разделение, пред които са изправени някои общности;
48. подчертава, че не е достатъчно само да се правят инвестиции в цифрова инфраструктура, ако те не са придружени от адекватно предлагане на обучение и повишаване на цифровите умения, което е особено наложително в селските райони. Това е много важно и с оглед на нарастващата в световен план киберпрестъпност, по-специално за да се гарантира достатъчна киберсигурност на местните предприятия, които са част от веригата за доставки на храни;
49. отбелязва, че селските райони бяха особено уязвими на пандемията от COVID-19 поради много по-слабо диверсифицираната икономика, големия дял на работниците с ключови функции и лошата интернет инфраструктура; въпреки това въздействието на пандемията от гледна точка на увеличаването на дистанционната работа предлага възможности за борба с обезлюдяването на селските райони и генериране на иновативни социални и икономически дейности в селските райони в дългосрочен план; поради това предлага да се обмисли, наред с други мерки, насърчаването на висококачествени съвместни работни пространства в селските общности или създаването на данъчни стимули, които да насърчат частните дружества да позволят на служителите да работят в географски райони по техен избор;
50. счита, че в духа на принципа „никой да не бъде пренебрегнат“, отстояван от председателката на Комисията von der Leyen, се нуждаем от инструменти, за да гарантираме наличието на „иновационни екосистеми“ на всяка територия, които предлагат възможности за всички предприемачи и всички микропредприятия и МСП в селските райони, като насърчават тези малки предприятия в селските райони; необходимо е и адекватно предлагане на обучение, включително в областта на цифровите умения или други междуличностни умения, свързани с отворените иновации, междурегионалното и международното сътрудничество и межкултурните комуникация;
51. приветства увеличената подкрепа за инициативи „от долу нагоре“ като LEADER/Водено от общностите местно развитие (BOMP), определящи ролята на местните групи за действие, и интелигентните села и насърчава по-нататъшното използване на поуките, извлечени от тези програми и подходи; във връзка с това подчертава ползата от основаващото се на иновации регионално развитие, което поставя акцент върху местните умения и ангажираност; компетентните органи на регионално и национално равнище следва да бъдат отворени към новаторските идеи на местните участници и по възможност да ги подкрепят;
52. призовава да се включи и приносът на културното наследство и работещите в областта на културата, изкуството и творчеството с цел изграждане на устойчиво и благоденстващо бъдеще, както и да се повиши туристическата привлекателност на селските райони, което ще подобри и икономическото благосъстояние на тези селища;
53. счита, че е от голямо значение, че в съобщението се признава ролята на устойчивото управление на селското и горското стопанство за издръжливостта спрямо извънредната ситуация в областта на климата и свързаните с нея рискове, както и за опазването на биологичното разнообразие;
54. припомня, че екологичният и цифровият преход трябва също да гарантират по-устойчиви и справедливи общества, които отчитат потребностите на всички членове на селските общности, включително на групите в неравностойно положение и живеещите в по-слабо развити райони и в крайна бедност. За целта трябва да се акцентира върху справедливия и приобщаващ характер на екологичния и цифровия преход;
55. счита, че селското стопанство трябва да може да продължи да играе централна роля в селските райони; призовава Комисията да осигури правилното разработване на стратегическите планове, които всяка държава членка ще трябва да изготви в контекста на новата обща селскостопанска политика (ОСП), за да се гарантира, че европейският първичен сектор върви в посоката, набелязана от Зеления пакт, стратегията „От фермата до трапезата“ и стратегията за биологичното разнообразие, и че се дава възможност за местни стратегии, основани на характеристиките на всеки регион и популяризирането на типични местни продукти;

56. подчертава необходимостта от насърчаване на процесите на продоволствена независимост и сигурност, основани на местни, качествени и биологични продукти, в рамките на иновативни вериги за създаване на стойност, които насърчават регионалната организация; отбелязва определянето на дял от 25 % за биологичното земеделие през следващите години; във връзка с това счита, че ще бъдат необходими мерки за подкрепа и съдействие, както и политики за стимулиране на потреблението, които да отговарят на тази цел;

57. подчертава, че приемствеността между поколенията в селското стопанство е въпрос, който продължава да се нуждае от спешно решение и поради това е важна подкрепата за включването на младите хора и жените в селското стопанство и собствеността на земеделските стопанства; във връзка с това изразява съгласие с Комисията, че следва да се обърне специално внимание на потребностите на младите хора, така че да бъдат насърчени да останат в селските райони; счита, че укрепването на публичните политики за насърчаване на модернизирването на земеделските стопанства, които стимулират младите земеделски стопани да избират тази професия, е от съществено значение за справяне с проблема с приемствеността между поколенията. За тази цел трябва да се улесни техният достъп до програми за социална и трудова интеграция, до образование и предлагани на местно равнище възможности за повишаване на квалификацията и преквалификация, и до културни дейности; освен това изразява съгласие, че е важно да се постави специален акцент върху жените чрез разширяване на възможностите за труд и обучение и насърчаване на мерки за постигане на равновесие между професионалния и личния живот;

58. подчертава факта, че значителен брой квалифицирани работници трябваше да се справят с промените в условията на труд и нормативната уредба след Брексит и ЕС следва да обмисли рамки за подкрепа на тези категории работници мигранти. Освен това и преди всичко, ЕС следва да обмисли стартирането на програми, които да помогнат и да мотивират емигриралите квалифицирани работници да се завърнат в родината си;

59. подчертава необходимостта от справедливи цени и доходи за селскостопанските работници. Поради това е необходимо да се предприемат мерки срещу всяко пазарно развитие, което е разрушително за стопанствата. По време на криза общата селскостопанска политика (ОСП) на ЕС следва да противодейства на това с инструменти като общо адаптиране на производствените обеми към нуждите на пазара и правила за квалифициран достъп до пазара;

60. отбелязва, че значителна част от работата в сектора на селското стопанство и храните в ЕС се извършва от работници мигранти. Тази група от населението често живее в условия на уязвимост. Поради това трябва да се укрепят социалната програма на ЕС, за да се постигнат по-високи минимални работни заплати, добри условия на труд и социална интеграция;

61. подчертава, че екологичният преход ще включва редица предизвикателства за много европейски земеделски стопани и животновъди. За да се използват успешно възникващите възможности, се изискват специални усилия в областта на комуникацията, повишаването на осведомеността и обучението, които ще позволят, от една страна, да се разпространят посланието за новото устойчиво и екологосъобразно селско стопанство и, от друга страна, да се осигурят умения за прилагането му на практика;

62. подчертава колко е важно да се предотврати изоставянето на земи и да се улесни достъпът до земя. За тази цел е необходимо да се разработи подходяща регулаторна рамка, да се създадат нови инструменти за управление на земята и да се осигурят необходимите фискални стимули и финансиране;

63. отбелязва, че все по-широкото разпространение на едри хищници и свързаните с това все по-големи загуби на селскостопански животни на планински пасища създават все по-големи проблеми с планинското земеделие, които в много случаи водят до изоставяне на планинското пасищно животновъдство, което в планинските региони играе важна роля за това цели региони да не бъдат погълнати от гори и така допринася в значителна степен за опазването на околната среда и защитата от ерозия, както и за безценния капитал от опазването на ландшафта в селските райони; поради това призовава Европейската комисия за:

— създаване на обща европейска система за управление на популациите на вълците и едрите хищници, по-специално мечките;

— проучване на възможността за изменение на приложенията към Директивата за местообитанията с цел по-бързо адаптиране към промените в конкретни популации и отслабване или засилване на статута на закрила по държави или териториални единици, когато това е оправдано от положителни или отрицателни промени в популациите на защитени видове и заплахата за пасищните дейности;

— разширяване на възможностите за адаптиране на европейското законодателство и необходимите мерки към местните условия с цел по-добро управление на популациите на хищниците, и по-специално на вълците и мечките;

64. подчертава важната роля на селскостопанската инфраструктура за организацията и сближаването на селските райони; призовава Комисията да включи в своите предложения мерки за гарантиране на нейното съхранение и поддръжка под формата на предимно пропускливи (неасфалтирани) пътища;

65. призовава наводняемите зони да бъдат включени във водещите инициативи относно устойчивите райони поради огромния им принос за повишаване на устойчивостта спрямо изменението на климата, за развитие на селско стопанство с ниски въглеродни емисии, както и за контрол и управление на наводненията. Много реки и наводнявани зони имат трансграничен характер (което представлява предизвикателство) и са част от по-широката проблематика, свързана с водите. Следователно е необходимо международно сътрудничество;
66. припомня, че една дългосрочна визия за селските райони трябва да укрепи ролята на регионите при установяването на техните приоритети; счита във връзка с това, че при изготвянето на законодателството относно ОСП, нейните национални стратегически планове и националните планове за възстановяване беше пропусната възможността да се гарантира, че бъдещите проекти за инвестиции в селските райони наистина ще се основават на потребностите на всяка територия, както са определени от самите заинтересовани страни;
67. призовава съществуващите регионални стратегии за интелигентна специализация във всеки регион на ЕС, основани на процес на участие с множество участници, да бъдат по-добре отчетени в бъдеще при разработването на процеси на планиране с въздействие върху селските райони;
68. призовава да се помисли за достатъчна техническа подкрепа за изграждане на капацитет за органите в селските райони, които са с по-слаби правомощия във връзка с планирането — особено на дългосрочните стратегии — и изразходването на средства от ЕС; освен това отправя искане за опростени изисквания, улеснения или конкретни инициативи, така че по-малките общини, които разполагат с по-малко персонал в своите администрации, също да могат да участват в европейски проекти;
69. подчертава значението на социалната икономика като основен инструмент за настоящото и бъдещото развитие на селските райони на ЕС, тъй като играе стратегическа роля в преодоляването на демографското предизвикателство и застаряването на населението посредством създаването на по-устойчиви предприятия, които са тясно свързани с общността, задържат населението по места и стимулират създаването на качествени работни места, обучението на работниците, предприемачеството сред жените, навлизането на младите хора на пазара на труда и приемствеността между поколенията.

Брюксел, 26 януари 2022 г.

Председател
на Европейския комитет на регионите
Apostolos TZITZIKOSTAS
